

Apró Antal elvtárs beszéde Szegeden

(Folytatás az 1. oldalról.)

A Központi Bizottság decemberi határozatában világosan megmondottuk, hogy gazdaságpolitikánk végrehajtása közben olyan hibákat is követtünk el, hogy az utóbbi években a fogyasztás és a beruházás jobban nőtt az országban, mint a nemzeti jövedelem. Ahogy szokták mondani: többet fogyasztottunk, mint termeltünk. Szeretném azonban aláhúzni, hogy alapjában véve gazdaságpolitikánk, amelyet a VII.—VIII. pártkongresszuson dolgoztunk ki, a meglévő nehézségek dacára bevált. Nem megváltoztatni kell ezt a

A további fejlődés megalapozásának útja

Mi nem vagyunk olyan gazdagok, elvtársaim, hogy szó nélkül megengedhessük magunknak azt a luxust, hogy az üzem egy részében a nyolcórás munkaidőből 6—7-et, vagy ennél kevesebbet dolgozzanak, ezzel szemben 8 órát, plusz túlórákat is fizetünk. Emiatt visszaesik a termelékenység. Csak szigorúbb, növekvő hasznót hajtó, a termelés és fogyasztás összhangját biztosító gazdálkodással lehet megtartani a mai életszínvonalat és megalapozni további gazdasági fejlődésünket — mondotta Apró elvtárs.

A párt és gazdasági vezetők előtt nemcsak azért hangsúlyozzuk a külkereskedelemt, a fizetési mérleg fontosságát, mert a növekvő behozatalt több exporttal kell ellentételezni, hanem a növekvő külkereskedelemt egyben a műszaki fejlődést is elősegíti.

Ezután azt hangsúlyozta, hogy sajnos igen sok helyen megszűnt az a világ — ami régen volt —, hogy a gyárakban a vezetési éjjel-nappal azon törte a fejét, hogyan lehetne jobban dolgozni, még többet meg jobban áron értékesíteni. Ebből a régi gyakorlatból „fent is, lent is” a vezetők számára bizonyos dolgokat vissza kell hozni. Sokan úgy tekintik az ország külkereskedelmét — itt Csongrád megyében és másutt is —, hogy „az már nem az én asztalom, azért nem én vagyok a felelős”. A felelősség lényegében csak addig terjed, amíg az áru elhagyja a gyár kapuját. Majd eladja a Külkereskedelmi Minisztérium — mondják. De ugyanezek a vezetők itt a megyében és másutt is és nem kis számban az ipar felső irányító szerveiben, amikor az általuk irányított vállalatnak, üzemnek, gazdaságnak, szövetkezetnek vagy tanácsi vállalatnak több nyersanyagot, több importgépet, vagy több beruházást követelnek, akkor oda állnak a népgazdaság „közös asztalához”. Ilyenkor saját asztaluknak tekintik a „népgazdaság asztalát”.

Véget kell vetni ennek a felfogásnak — hangsúlyozta a Minisztertanács elnökhelyettese — többet kell törődni a munka minőségével és azok a vezetők, akik hanyagságból, liberalizmusból, hozzá nem értésből a munka minőségével nem törődnek, bármilyen poszton is legyenek, nem érdemlik meg államunk bizalmát.

Nálunk szocialista viszonyok között az a gyakorlat, hogy a népgazdasági terv, a költségvetés külön-külön népgazdasági ágakat ölel fel. Ez a szakosodás érthető és erre szükség van. De nincs külön-külön népgazdasági terve senkinek! Népgazdasági terv csak egy van! Ennek megvalósításáért minden párt-, állami, gazdasági funkcionáriusnak, mindnyájunknak harcolni kell! Fel kell lépni a termelési, a műszaki fegyelem erősítése érdekében minden olyan nézetet szemben, amely a hibákat mindig a „másik asztalán” keresi, a deficitet pedig a közből, a népgazdaságtól kéri.

A decemberi határozat visszhangja

A továbbiakban a Központi Bizottság múlt évi decemberi határozata végrehajtásának néhány tapasztalatáról beszélt. Mint ismeretes, az említett határozatot közvéleményünk és gazdasági életünk vezetői jól fogadták és a kezdeti problémák után mindenki megértette, hogy ezekre az intézkedésekre szükség van, sőt jó néhányat ezek közül már a korábbi években kellett volna megtenni. Az eddig kiadott intézkedések kétféle jel-

gazdaságpolitikát, hanem a hibákat kell kijavítani.

A hibák egy része a politikai és gazdasági vezetés gyengeségéből adódik. Alá szeretném húzni, hogy az elmúlt nyolc hónap gazdasági életünkben kezdeti javulást mutat. Nálunk az a mondás van, hogy „szegények vagyunk, de jól élünk”. Először is olyan nagyon szegények nem vagyunk, de olyan gazdagok sem, hogy megengedhessük magunknak, hogy a magyar üzemek egy részében — a vezetés hibájából — korszerűtlen, eladhatatlan terméket gyártsanak, amely ott marad a belföldi, vagy külkereskedelmi raktárakban, vagy ha nem, akkor áron alul kell eladni itthon, vagy külföldön. Nevezetesen, ha ezek a rosszul dolgozó gyárak tőkés üzemek lennének, régen csődbe kerültek volna, a munkásokat elbocsátották volna. Szocialista viszonyok között pedig évről évre megmentjük ezeket a rosszul dolgozó üzemeket és vezetőket, mert a szocialista állam annyira humanus, hogy nem engedí öket tönkremenni. Megmenti őket a jól dolgozó üzemek és jól dolgozó munkások rovására.

Az ilyen hanyagul dolgozó üzemek, trösztök, minisztériumi főosztályok vezetői, de sokszor a vállalatoknál dolgozó munkások, mérnökök sem törődnek azzal, hogy rossz munkájuk rontja az ország hírnevét, rontja fizetési mérlegünket. Nekik az a fontos, hogy mi van a borítékban! A deficitért, a hanyag munka következményeire fájón az állam, a kormány feje! Van ilyen beállítottság a munkához egyes Csongrád megyei üzemeknél is, de még egyetlen javaslatot sem kaptunk, hogy csukjuk be az ilyen üzemeket, vagy alakítsuk át, a vezetőket pedig váltsuk le.

legűek voltak. Egyrészt olyan intézkedések, amelyek hosszabb időre szólnak és a népgazdaságban strukturális jellegű változást készítenek elő, (mint például a műszaki színvonal emelése). Ide sorolhatók azon szervezeti változások is, amelyeket a különböző iparágakban végrehajtottak. Másrészt a kormány olyan intézkedéseket hozott, amelyek a dolgozók széles rétegét érintették. Mint például az alacsonyabb nyugdíjak emelése, a kétgyermekesek családi pótlékának rendezése.

A szigorú, takarékos gazdálkodás: folyamat

A továbbiakban Apró Antal elvtárs elemelte, hogyan értékeli a kormány az első félévi gazdálkodást?

A terv első félévi teljesítésének tapasztalatai azt mutatják, hogy számos vonatkozásban sikerült érvényt szerezni a Központi Bizottság említett határozatának és a népgazdaság az elmúlt hat hónap alatt általában a tervnek megfelelően fejlődött.

Vannak kezdeti biztató eredmények gazdasági fejlődésünkben, de pártunk és kormányunk ezt úgy értékeli, hogy ezek csak az első lépések. Sajnos, nem egyszer találkoztunk olyan véleményekkel, amelyek a jelenlegi szigorúbb, takarékosabb gazdálkodásunkat rövid átmeneti intézkedéseknek tekintik. Ez távolról sincs így és jelenlegi gazdasági problémáinkat csak több év megfeszített munkájával tudjuk megoldani. Az első fél év tapasztalatai alapján néhány összefüggésre hívom fel a figyelmet.

A fél év során iparunk hat százalékkal termelt többet, mint egy évvel korábban. A „erven felüli” termelés azonban nem szolgálta megfelelően a kiviteli áru-alapok bővítését. Azt mondhatjuk, hogy csak kisebbik rész volt a többletermelésnek az a része, amely megfelelt a külkereskedelemt igényeinek. Továbbra is előfordult, hogy kevésbé keresett, vagy nem megfelelő cikkek gyártott az ipar. A második fél év során az iparnak az éves terv teljesítéséhez még inkább a szükségleteknek, a külkereskedelemt igényeinek megfelelő termékeket kell produkálnia. Meg kell akadályoznunk a tervük gazdaságtalan túlteljesítését és az üzemekben gyökeresen szakítani kell a még gyakran jelentkező „mennyiségi” szemlélettel.

Másrészt a kormányunk az a véleménye, hogy bár vannak kezdeti eredmények a létszám-gazdálkodásban, fel kell vetni, hogy nem csökken megfelelően — sőt növekszik — az alkalmazott létszám. Az állami iparban — az építőipar nélkül — 996 ezer munkás és 313 ezer alkalmazott dolgozik. A 996 ezer munkásból 660 ezer fő dolgozik teljesítménybérben és ezen belül 480 ezer fő normában. Amíg az elmúlt fél évben az állami iparban a munkások létszáma csak 0,6 százalékkal emelkedett, addig gyorsabban növekedett az alkalmazottak létszáma, mintegy 1,3 százalékkal. Az alkalmazotti létszám egészségtelen alakulását különben többéves viszonylatban is megfigyelhetjük.

Változtatlanul fontos feladataink vannak továbbra is a termelés, a minőség javításánál, valamint a beruházások további koncentrállása terén éppen úgy, mint a fegyelmzett munka megteremtésében, az egyéni felelősség fokozásában. Nemcsak országosan, de itt Csongrád megyében is ezzel kapcsolatban nem kevés a tennivaló. Bár a MERT jelentése szerint által-

ban javult itt a megyében az exporttermékek minősége, sokszor nem egyenletes és visszaesések is vannak.

Az egész társadalom támogassa a mezőgazdaságot!

A továbbiakban Apró elvtárs arról beszélt, hogy népgazdasági tervünk egészében igen nagy feladatot jelent az időszzerű mezőgazdasági munkák elvégzése.

A rendkívüli időjárás a mezőgazdasági munkák végzését egész évben nagyban hátráltatta és sajnos jelenleg is hátráltatja. Borsod és Veszprém megyékben még vannak aratatlan területek, másutt befejeződött már az aratás. Országosan összesen mintegy 250 000 kh gabona termés vár elcséplésre. Becslések szerint ezt a munkát csak szeptember végére tudják befejezni a termelőszövetkezetek és állami gazdaságok. A várható terméseredmények és a felvásárlási tervek eddigi teljesítése alapján megállapítható, hogy az ország kenyérgabona-szükségletét hazai terméssel fedezni tudjuk.

Lemaradás van a folyamatos munkák végzésében, főleg a talajelőkészítésben és a növények jelenlegi fejlődési állapota is azt mutatja, hogy a betakarítási munkák összetörölődnek. Vonatkozik ez a kukoricára, de más termékekre is. Ez jelentősen megnehezíti az őszi gabonafélék vetési munkáinak időbeni elvégzését. Az egyébként is nagy erőfeszítést igénylő veszteségmentes őszi betakarítási és vetési munkák minden eddiginél nagyobb szervezethez követhetnek.

Szükség van az egész társadalom összefogására ahhoz, hogy — tekintettel a rendkívüli helyzetre — a mezőgazdaság előtt álló nagy feladatokat el lehessen végezni. Kérjük a Csongrád megyei elvtársakat, a tanácsi szerveket, a mezőgazdaságban dolgozókat, hogy tegyenek meg mindent a mezőgazdasági és felvásárlási tervek teljesítése, sőt túlteljesítése érdekében. Ezt kívánják a népgazdaság belső szükségletei, de külkereskedelmi érdekei is. Ez évben a kedvezőtlen időjárás következtében óriási károk érték népgazdaságunkat. Ez a kár mintegy hárommilliárd forint. Csökkentünk ezt, amennyire lehet szervezettebb munkával, a feladatok jó elvégzésével.

A továbbiakban Apró Antal elvtárs kitért az 1966-os évi, valamint a III. ötéves terv és a gazdasági mechanizmusban történő változtatások előkészítésére. Váholta az ezzel kapcsolatos munka helyzetét. Hangsúlyozta, hogy a magyar népgazdaság helyzetében leszárt tapasztalatokat a nemzetközi tapasztalatokkal együtt kívánjuk majd hasznosítani. Megemlítette, hogy egy új, korszerű gazdasági mechanizmus csak megkönyvítheti, de a munka, a termelés mindennapos rendszeres szervezését, ellenőrzését automatikus semmilyen mechanizmus nem helyettesítheti.

Növeljük a párt szerepét és befolyását

Foglalkozott az előadó a politikai, az ideológiai munka több kérdésével — így a nyugati kommunistaellenes taktikával, módszerekkel, majd a párt belső helyzetével, a pártszervezetek politikai munkájával. Hangsúlyozta: pártunk befolyását, aktivitását és vezető szerepét társadalmi, gazdasági és kulturális életünk minden területén fokoznunk kell.

Élénkíteni kell a párt belső politikai életét és bátrabban kell hirdetni, védelmezni eszméinket, politikánkat a nagyokat hallgatókkal és a suttogókkal szemben — mondta.

Egyesek úgy érzik, hogy napjainkban nem „illik” annyit beszélni a szocialista építőmunka eredményeiről és szégyellik összefoglalni, hogy mi mindent tettünk az elmúlt húsz év során és mit teszünk nap mint nap a nép érdekében. Nincs ez így jól, és mindent meg kell tenni a politikai munka megújításának érdekében.

A mi pártunk a munkások és széles dolgozó rétegek pártja. Politikai párt, forradalmi munkáspárt! A mi pártunk elejében, a szocializmus építése gyakorlatában nap mint nap új elméleti és politikai kérdések merülnek fel, idehaza és nemzetközileg. Az osztályharc nemzetköz-

Az imperializmus megmutatja igazi arcát

Apró Antal elvtárs ezek után a nemzetközi helyzet főbb eseményeiről adott tájékoztatást. Hangsúlyozta, hogy napjainkban a nemzetközi helyzet eléggé feszült és a világ több pontján fegyveres harcok dúlnak. Az amerikai imperializmus, amellyel kapcsolatban még ma is illúziók vannak egyeseknek, sokkal inkább megmutatja, mint korábban a maga igazi hitleri arculatát. Félredobva minden nemzetközi jogot, „alkotmányos formát”, durván megsértik, lábbal tiporják a népek alapvető jogait és nyíltan az erőszak, a tömeggyilkosság eszközeit alkalmazzák. A jelenlegi amerikai bel- és külpolitika az ország erejét, fölényét nyíltan értelmetlen hódító célokra használja fel. Arra törekednek, hogy saját szájjal szerrinti politikát kényszerítsenek a különböző kisországokra.

Az amerikai kormányt elsősorban az áldozatokkal és presztízvesztésekkel járó vietnami háború köti le. Belföldön és külföldön egyaránt nő a politika ellenzéké, a kétkedés, hogy lehet-e győzni az ilyen háborúban. Egyre többen új taktikát sürgetnek az amerikai közvélemény

zileg éléződik. A föld egyes részén már helyi háborúk vannak. Ne felejtjük el, hogy a tömegkért nemcsak mi harcolunk, ellenfeleink is harcolnak és itthon az országban és a határokon túl is vannak ellenfeleink.

Végül az előadó a párttagság jobb tájékoztatására, a közvélemény jobb informálására hívta fel a figyelmet, majd röviden a KGST-ről, a szocialista országok együttműködésének néhány problémájáról beszélt.

Tervezést, előrelátó munka a KGST-ben

Többek között elmondotta, hogy a KGST végrehajtott bizottsága — munkatervének megfelelően — kéthavonként rendszeresen ülésezik. Az ülések napi-rendjén számos, a gazdasági kapcsolatok különböző területét érintő kérdés szerepel. A KGST határozatok alapján 1964 elején kezdtek meg és 1965 júniusában fejezték be az országok tervező szervei az 1966—1970 évekre szóló tervek egyeztetését. A konzultációkról a tervhivatalok elnökei jegyzőkönyveket írtak alá és ezek a jegyzőkönyvek szolgálnak majd alapul az 1966—1970. évi hosszulejratú külkereskedelmi és gazdasági egyezmények megkötéséhez. Ezekre az év második felében kerül sor.

Megállapítottuk, hogy 1966—1970. években áruforgalmunk a KGST-országokkal mintegy 50 százalékkal fog növekedni. Leggyorsabban — körülbelül 70 százalékkal — a Szovjetunióval növekszik külkereskedelmi forgalmunk. A Szovjetunióból növekvő mértékben hozunk be tüzelőanyagot, villamos energiát, nyersvasat, hengerelt árut, rezet és egyéb szinesfémeket, egy sor fontos vegyipari terméket, valamint fát, papírt stb. A Szovjetunió biztosítja anyag-behozatalunk háromnegyed részét. Ennek fejében mi fokozzuk a gépeket, a műszeripari és híradástechnikai termékeket, a friss és feldolgozott zöldségeket, gyümölcsöket, kötöttárut, konfekciósipari termékeket szállítást, tehát olyan cikkeket adunk cserébe, amelyek megfelelnek népgazdaságunk adottságainak, termelési szerkezetének.

Az 1966—1970. évi tervek koordinációja igen nagy jelentőségű munka volt, amelyben a KGST-országok több ezer szakembere vett részt. Azonban távolról sem szabad azt hinnünk, hogy a tervezetetés minden problémát megoldott. Sok olyan nyitott kérdés maradt, amelyek megoldásáért a továbbiakban még sokat kell fáradozunk.

Kitért az előadó a KGST-államok tüzelőanyag és energiamérlegének problémáira, majd néhány szót szolt a nemzetközi gyártásszakosítási kérdéseiről.

A KGST különböző szervei hosszú évek óta rendszeresen foglalkoznak a gyártásszakosítással és kooperációval — elsősorban a gépipar és a vegyipar, de más iparágak területén is. Ennek ellenére a KGST-ben folyó szakosítási munka nem kielégítő: lassú és nem elég hatékony. Elmondhatom, hogy 1958 óta a KGST-országok kb. 1700 különféle termék szakosítására hoztak ajánlásokat. Ebből a magyar gépipar 250 féle termék szakosított gyártását kapta meg. Ezek között 50 olyan gép van, amelyet kizárólag nekünk kell előállítanunk. A ránk szakosított gépek: szerszámgépek, híradás- és műszeripari termékek stb. Mindezek árnya azonban még igen alacsony gépipari termelésünkben.

Ebből a helyzetből kiindulva tettük meg azt a javaslatot — amit a KGST XIX. ülészaka határozata is emelt —, hogy hívjunk össze egy széles körű nemzetközi szakosítási konferenciát. A konferencia elé azt a feladatot állítottuk: elemezze, hogy mik az okai a szakosítás nem kielégítő előrehaladásának és tegyen javaslatokat a kibontakozás útjaira.

Most a KGST-ben és valamennyi tagországban folyik a konferencia előkészítése, amelynek megtartására előreláthatólag még az idén sor kerül.

Hangsúlyozta azonban, hogy hazánk kapcsolatai nemcsak a szocialista országokkal bővülnek, hanem van fejlődés a nem szocialista államokkal is.

képviselői közül is. Az USA szövetségeset részéről is bírálatok érik ezt a külpolitikát. Johnson az egyik kanadai lap így jellemzi: „Mint egy texasi, valószínűleg azt a régi vadnyugati elvet vallja, hogy először löni, aztán kérdezi”. A francia közvélemény Johnson taktikáját árnyékos vagy földregéshöz hasonló természeti csapásnak tekinti. A továbbiakban Apró Antal elvtárs részletesen foglalkozott a vietnami kérdéssel, a vietnami nép néhez harcával és hangsúlyozta szolidaritásunkat. Kitért az indiai-pakisztáni konfliktusra, az algériai eseményekre és a görögországi helyzetre. Foglalkozott az ENSZ válságának kérdéseivel is.

Befejezésül Apró Antal elvtárs pártunk Központi Bizottságának, a többi kommunista és munkáspártjaival folytatott kétoldali tárgyalásairól és ezek eredményeiről adott tájékoztatást, végül pártunk Központi Bizottsága, Kádár János elvtárs és a kormány nevében a Csongrád megyei elvtársaknak sok sikert és jó egészséget kívánt az elkövetkezendő időszak munkájához.